

๖๗

ที่สุดอยู่ไหน

ที่สุดอยู่ที่ไหนละ?

ผู้เทศน์ยังเรียนวิชาไปไม่ถึง ยังไม่ถึงที่สุด ๒๓ ปี ๔ เดือนเศษแล้ว ยังไม่ถึงที่สุดเลย

ขยับไปทีๆ หนึ่งนั้นนับครึ่งไม่ถ้วน นับขึ้นไม่ถ้วน นับ
อสงไขยดวงไม่ถ้วน นับอายุก็ดวงยังไม่ถ้วน ไปไม่สุดเลย

ถ้าสุดเวลาไร ถึงที่สุดของการรักษา ไม่ใช่ที่สุดของกาย
ตัวเอง ตัวเองยังจะต้องทำละเอียดต่อไปอีก หยาบกว่าไม่ได้
แล้วละก็ มนุษย์เล็กแก่ เลิกเจ็บ เลิกตายทีเดียว นี่กำลัง
พยายามทำไป ทำไปในทางนี้ ไม่ใช่ทำไปในทางอื่น

พระพุทธเจ้าท่านไปรักษาอยู่ ต้นธาตุท่านรักษาอยู่ เป็น
อยู่ เราเป็นอยู่นี้ ถ้าท่านหยุดแก้กเดียวเท่านั้น มนุษย์ดับ
ทีเดียว หรือไม่ฉะนั้นมารมาตัดระหว่างกายเสีย ไม่ให้ติดต่อกัน
เสียเท่านั้นละ ก็ตายทันที ขาดผู้รักษาเสียแล้ว

เพราะฉะนั้น ที่เรานับถือนั่นไหว้กราบท่านนะ จะไหว้
กราบทำไม ก็ท่านรักษาชีวิตของเราอยู่ไม่ใช่หรือ ไม่ใช่อย่างไร
ท่านปล่อยเสีย มันก็ตายเท่านั้น ก็ท่านมีคุณต่อเราอย่างนี้ ถ้า
เลิกประเสริฐอย่างนี้ คนอื่นไม่ใช่เช่นนั้น

เราจะมั่งมีอย่างหนึ่งอย่างใด ท่านส่งสมบัติมาให้

**ยากจนอย่างหนึ่งอย่างใด ท่านส่งสมบัติมาไม่ทัน
มารเข้าไปขวางเสีย**

เมื่อรู้จักหลักเช่นนี้ละก็ เราจึงได้ไหว้พระตถาคตเจ้า
เราจึงได้เชื่อพระตถาคตเจ้า

ถ้าเอาใจจดอยู่ที่พระตถาคตเจ้านั้น นี่เรียกว่าเชื่อใน
พระตถาคตเจ้า

อริยทรัพย์

๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๔๗